

ли Михаил и Лаврий като стражи от двете страни на входа и родителите на Боропо-
"Христос Ветхи Денми" (по-стар от дните) във фронтонна на стената, двамата архангел-
розаветната Троица") и "Жертва Аврамова", и тук обединени от изобразението на
с изобразения на лица и сцени от Стария завет – "Лостоприемство Аврамово" ("Ста-
т. нар. "Линета". Външната западна стена като "предверие на Новия завет" е покритата
св. св. Константин и Елена. В протезисната ниша е изобразен "Христос в гроба" –
зени светци са монаси и отшелници, шест са военни светци, а до входа са изписани
"Успението" и "Богомилство". Външната врата, но днес не съществува. Повечето от изобра-
сетницата", "Преображението", "Възкресението на Лазар" и "Византиски император
на стената присъства Бор-Отеп. Запазен са фрагменти и от "Кръщението", "Петде-
лизмоса" в абсидата и на "Благоуещението" от двете страни, на което от фронтонна
Доскоро можеха да се разпознаят изобразенията на "Бородата Ширша небес" и "Ме-
ковна сграда. По всяка вероятност таванът под дъската ниша на светци, издължителни за една цър-

тежавала минимума от сцени и изобразения на светци, издължителни за една цър-
полупещерна църква (скит) "Св. Марина" срещу Карлуковския манастир²¹⁰. Тя е при-
познат и с паметниците от западните Балкани, виждаме в стенописите на малката
Отлас на палеологовската живопис, свързана с Трново, но чийто майстор е за-
е създадена в Соул за Елена, съпругата на серския деспот Йоан Углеш, след 1371 г.
работена в цариградските ателиета. Т. Бабич обаче предположи хипотезата, че иконата
Мануил Палеолог – Елена, дъщеря на кюстендилския деспот Константин Драгаш, и е
дадена около 1395 г. по поръчка на съпругата на последния византийски император
по-изискани стойки и жестове. Доскоро авторите бяха единодушни, че иконата е съз-
известната Лорановска икона²⁰⁹, където обаче експертите и контрастни тонове – свидетелства широко
умело със съпоставка на допълнителни и контрастни тонове – едри, триизмерни тела, моделирани
Според нас за развитие на същата тенденция – едри, триизмерни тела, моделирани
ва един следващ етап – на допълнително уедряване и раздвояване на фигурите.

та "В Иваново – в архитектурни съоръжения, композиция, силуети и т. н., като показ-
живопис, която е наистина близка в много отношения и до стенописите на "Църква-
до Скопие, рисуващи от зорфа митрополит Йоан през 1388–1389 г.²⁰⁸ Там виждаме
ця внимание на тяхната прилика със стенописите в църквата "Св. Андрей" на р. Треска
изяснява впечатлението, което са създавали тези изобразения. Н. Мавродиев обръ-
вековен барок²⁰⁷. Друг въпрос е дали терминът "барок" е на място в случая, но той
на и мъртца живопис, дага на А. Протич основание да говори за "български средно-
ресната в изказа на едрите, умело моделирани лица – една изключително внушител-
за бурните жестове на мощните, масивни тела, за разветвите дръзки и свитци, за експ-
Днес тези изобразения са почти изгубени, но стари фотографии дават представа

1382 г., когато София е превзета от турците.
та²⁰⁶, свързан с бюста на Бедържителя в калотата на купола, и са изпънени преди
фийската църква "Св. Георги". Те принадлежат към третия живописен слой в църква-
раздвояване изобразения на жестове, стойки и изрази на лицата, каквито виждаме в мощните
на експресиата в жестове, стойки и изрази на лицата, каквито виждаме в мощните
претърпели промени по посока на допълнително уедряване на фигурите и засилване
Може би точно тези тенденции в развитието на монументалната живопис у нас са
даме най-доброто от класицизма тенденции на века²⁰⁵.

Възвръщане от рката на трновски майстор от същия художествен кръг е излязала
известната икона на св. Иван Рилски от Рилския манастир (инв. № 282), в която виж-
метниците със световно значение от комисията на ЮНЕСКО.
чества и заторва стенописите от ивановската "Църква" са включени в листата на па-
малко са паметниците от третата четвърт на века с такива високи художествени ка-
лария – тождество близка е приликата им с писмото от грамотите на владетеля. Твърде
Източна България безези са написани с някои стенописите на хубав български език с характерни за
специалности. Надписите към стенописите на хубав български език с характерни за
град, в Соул или при дошли в Трново византийски зорфа, както сматат някои
като трновско придворно ателие. Не знаем дали майсторите му са учили в Цари-
жестовно ателие и нейната изисканост и високи художествени качества го определят
скалите от пейзажа. Както казахме, живописът в "Църквата" е творба на едно худо-
са вероятно също от втория майстор, ако съдим по охрово-зеленикавите хълмове и
ките борюри в долния край на хитоните. Силно повредените торсове, както и широ-
формален беглет ще отбележим скъсените бедра и удължените торсове, както и чисто
те имат и обем. Те са застанали убедително и подвижността им са верни. Като чисто
пени на изсветляване. Блясъците и полуосенките са положени точно и умело. Фигури-